

Spm. nr. S 154

Til indenrigsministeren (18/10 95) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren redegøre for reglerne for familiesammenføring i de forskellige EU-lande og vurdere, om aspekter af deres lovgivning kan overføres på dansk lovgivning eller administrativ praksis?«

Svar (2/11 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Indenrigsministeriet har til brug for denne besvarelse indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen, der har oplyst, at der på et møde i København den 1. juni 1993 mellem EU-medlemsstaternes ministre med ansvar for indvandring blev vedtaget en resolution om harmonisering af medlemsstaternes familiesammenføringspolitik, som er bindende for medlemsstaterne.

På mødet vedtog ministrene, at medlemsstaternes nationale familiesammenføringspolitik for indvandrere med bopæl på deres områder skal være undergivet resolutionens principper. Således vedtog ministrene at tage hensyn til disse principper i eventuelle forslag til revision af national lovgivning.

Ministrene vedtog desuden at bestræbe sig på at sikre, at deres nationale lovgivning pr. 1. januar 1995 er i overensstemmelse med resolutionen.

Udlændingestyrelsen har endvidere bemærket, at der efter resolutionen – under visse betingelser – normalt meddeles indrejsetilladelse og ophold i en medlemsstat til:

- den bosiddendes ægtefælle,
- den bosiddendes og hans eller hendes ægtefælles fælles børn, bortset fra adoptivbørn,
- børn, der er adopteret af både den bosiddende og hans eller hendes ægtefælle, medens de var bosiddende sammen i et tredje land.

Idet resolutionens principper er et udtryk for minimumsregler for medlemsstaternes familiesammenføringspolitik, vil der i visse andre tilfælde kunne meddeles indrejsetilladelse og ophold i et medlemsland.

Udlændingestyrelsen har endelig oplyst, at dansk lovgivning er i overensstemmelse med resolutionens principper, og at man i øvrigt løbende påser, at der overvejes en harmonise-

ring af medlemsstaternes regler vedrørende familiesammenføring.

Spm. nr. S 155

Til indenrigsministeren (18/10 95) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvor mange af de personer, som modtager asyl i Danmark, der er analfabeter eller mindre uddannede, og hvilke foranstaltninger regeringen i lyset af disse tal finder anledning til at foretage?«

Svar (31/10 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Indledningsvis må det bemærkes, at der ikke umiddelbart findes et statistisk materiale, der giver et samlet overblik over, hvor mange af de personer, som har modtaget asyl i Danmark, der er analfabeter eller mindre uddannede.

Dansk Flygtningehjælp skønner med en vis forsigtighed, at analfabeter blandt flygtninge under et integrationsprogram på landsplan udgør ca. 8-10 pct.

Dette stemmer overens med Amsrådsforeningens oplysninger, der dog alene omfatter, hvor mange af sprogskolernes deltagere, dvs. både flygtninge og indvandrere, der er analfabeter. Det fremgår således af Amsrådsforeningens statistik for 1994, at ca. 10 pct. af eleverne er analfabeter.

Hvis man definerer mindre uddannede som personer, der ikke har modtaget et fuldt grundskoleforløb i hjemlandet og således heller ikke har en efterfølgende uddannelse, skønner Dansk Flygtningehjælp, igen med nogen forsigtighed, at den aktuelle gruppe af analfabeter og mindre uddannede udgør ca. 25 pct.

De flygtninge, der er analfabeter, modtager – ligesom andre flygtninge og indvandrere – undervisning i dansk sprog og danske kultur- og samfundsforhold. En del af undervisningen er særligt tilrettelagt for analfabeter. Denne del af undervisningen forstås af indvandrerlærere, som har gennemgået et alfabetiseringslærerkursus.

Der er på sprogskolerne, primært Dansk Flygtningehjælps skoler, foregået et stort udviklingsarbejde med læseplaner og lærervejledning